

[Ebba Strange]

to ting har i princippet intet med hinanden at gøre. Sådan som vilkårene er i dag, kan forældre godt aftale, at barnet bor en uge her og en uge dér og 14 dage her og 14 dage dér, og det sker. Det behøver ikke at ske tiere, fordi man har fælles forældremyndighed. Der skal naturligvis træffes aftaler om, hvor barnet skal bo, også når man har fælles forældremyndighed, og det er ligesom at sløre debatten at blande de to ting sammen. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke gør det i denne debat.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg har to spørgsmål, jeg gerne vil rejse i denne anden omgang for mit vedkommende, og det ene har netop at gøre med det, som hr. Erik B. Smith og som fru Ebba Strange har beskæftiget sig med: barnets situation i det tilfælde, hvor der er en delt forældremyndighed, og hvor forældrene bor adskilt. Jeg synes nok, det kunne tjene til en klargøring af forholdene, at man fik understreget, at her var det ikke hensynet til, at man i praksis havde en mulighed for at leve op til princippet om en fælles forældremyndighed, der skulle tælle, men at det var barnets tarv først og fremmest, der talte. Man burde fra forslagsstillernes side i bemærkningerne have præciseret det helt klart og også stillet forskellige eksempler eller kriterier op. Man kunne have sagt, at det at bo nogenlunde fast ét bestemt sted og så fra tid til anden komme – hvad er det, man taler om? – 2-3 ugedage omkring en weekend på besøg hos den, der har den anden forældremyndighed, kunne være af værdi for barnet. Men vi må have fastslået 100 pct. sikkert, at det er barnets tarv og ikke hensynet til de nye forhold med en delt forældremyndighed, der tæller.

Og så har jeg et spørgsmål om forældremyndigheden i de papirløse forhold. Jeg tror, det var hr. Wilhjelm, der først brugte det som et argument over for fru Lis Møller, at i dag er der mange kvinder eller piger, der siger nej til at gifte sig. Ja men hvis de nu er i den situation, at de ikke vil lade vielsesattesten skaffe den biologiske far forældremyndigheden, vil de så ikke lige så meget sige nej til at lade forældremyndigheden dele? Her har forslagsstillerne jo i punkt 2 helt klart ladet det fremgå – og der er meget, meget få bemærkninger til dette forslag – at så må

man følge den almindelige procedure. Så må der træffes beslutning om, hvem der har forældremyndigheden, og så ved vi godt, hvor den ender: den ender hos kvinden igen. Hvor meget er der så tilbage af en reel ligestilling på området? Det vil jeg godt have forklaret.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Lige præcis til det sidste, hr. Bjørn Elmquist var inde på:

Jeg sidder i dette ægteskabsudvalg, og det har jo snart siddet længe. Dér drøftede vi meget, hvorfor folk valgte at leve papirløst sammen, og vi prøvede at se, hvad der fandtes af undersøgelser på området. Der findes nogle undersøgelser, idet nogle har været ude at spørge: hvorfor vælger I at leve papirløst sammen? Det er kolossalt svært at få et klart overblik over det, og vi har ikke truffet den begrundelse: det er, fordi jeg ikke ønsker at dele forældremyndigheden med barnets far. Vi har en gang imellem truffet økonomiske begrundelser, altså noget med skatten og sådan nogle ting, men oftest er det noget – hvad skal jeg sige? – mere følelsesbetonet, og jeg tror nok – sådan som jeg har kunnet læse det i hvert fald – at det i meget høj grad ligger hos kvinderne: vi ønsker ikke den binding, som vi har oplevet ligger i et traditionelt ægteskab; vi vil godt dele børnene, men vi ønsker ikke den binding. Det er i hvert fald noget, der går igen i nogle af de besvarelser, der foreligger.

Det viser sig jo også, at en hel del af de ikke-ægteskabelige forhold senere udvikler sig til at blive ægteskaber, nogle gange efter mange års forløb, og det kan der så være andre grunde til, så jeg ved, at der ikke foreligger en generel ulyst til at dele forældremyndigheden, fordi man som kvinde ikke ønsker at gifte sig med barnets far.

Knud Lind (FP):

Jeg har kun nogle enkelte bemærkninger her i anden runde, og den ene er, at vi sådan set finder lovtekstens udformning om overførelse af forældremyndigheden fra den ene forældre til den anden, f.eks. fordi den ene er afgået ved døden, en lille smule restriktiv, idet den pågældende skal begære, skal anmode om, en naturlig ting. Man har jo talt så